

2 Μαΐου 2020

Γέροντας Ιωσήφ: Οι μάρτυρες και οι μοναχοί!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός (1921-2009).

Το μαρτύριο της συνείδησής μας να είναι πάντοτε σε ενέργεια, όπως και των αγίων μαρτύρων του Χριστού, που τίποτε δεν τους απασχολούσε ή ενδιέφερε, όταν βρίσκονταν στην άσκηση της ομολογίας τους.

Ούτε οι τόσο προκλητικές κολακείες, ούτε τα φοβερά βασανιστήρια άλλαζαν το σκοπό τους, αλλά όλοι με προθυμία και ζήλο επισφράγισαν άριστα τη μαρτυρία τους.

Θυμάστε, από τους βίους τους, τη φρίκη των φοβερών βασάνων, που και μόνο η ακοή τους αλλοιώνει τον ακροατή. Και αυτό το συναντούμε σ' όλες τις ηλικίες και καταστάσεις.

Ποιο ήταν εκείνο το στοιχείο που τους καθιστούσε δυνατώτερους στη φρικαλεότητα αυτήν των βασανιστηρίων, που το άκουσμά τους μόνο τρομάζει; Η αγάπη του Χριστού και η αμοιβή που τους ετοιμάζε, αν υπέμεναν μέχρι τέλους.

Και εμείς, πατέρες και αδελφοί, στην ίδια στρατιά ανήκουμε.

Για το ίδιο βραβείο υπομένουμε, και στην ίδια ομολογία κληθήκαμε.

Εκείνοι στο δόγμα και την πίστη, εμείς στην παράδοση.

Εκείνοι στην άρνηση του ψεύδους και της διαστροφής, εμείς στο ήθος και στην αξιοπρέπεια της προσωπικότητάς μας.

Αν ολοκληρώσουμε το «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν» του δημιουργού μας με τη Χάρη, αντιγράφοντας τον πανάρετο βίο του, θα μας δοθεί η μεγάλη αμοιβή, που και οι άγγελοι επιθυμούν να θαυμάσουν.

«Όσοι γαρ έλαβον αυτόν, έδωκεν αυτοίς εξουσίαν τέκνα Θεού γενέσθαι» (Ιω. α', 12).

«Τίνι γαρ ειπέ ποτέ των αγγέλων υιός μου ει συ;» (Εβρ. α, 5).

Δεν ανήκει αυτό το υπέρτιμο αξίωμα της θείας υιοθεσίας στους αληθινούς ομολογητές και μάρτυρες που δεν προσκυνούν τα διαβεβλημένα πάθη του αντιστρατευόμενου νόμου, αλλά τα περιφρονούν και αγωνίζονται υπομένοντας τον καύσωνα των παθών και τον παγετώνα των αλλοιώσεων;

«Πού διακρίνεται η παρουσία της Χάρης»; ερωτά μέγας φωστήρας της Εκκλησίας. Και απαντά: «Όπου υπάρχει περιφρόνηση στην ακάθεκτη ορμή των επιθυμιών και των παθών».

Η ορμή αυτή, ειδικά σήμερα, υπάρχει στη νεότητα, που είναι γεμάτη σφρίγος. Όταν ανταλλάσσονται με παρρησία οι αξίες με την ευτέλεια, οι ανέσεις με τους κόπους και η αξιοπρέπεια με τις ατιμίες, δεν είναι αυτό έργο και ενέργεια της Χάρης;

Ας αποδείξουν οι «νέοι του αιώνος τούτου» (Λουκ. ις', 8) τα κατορθώματά τους, που «εν τιμή όντες ου συνήκαν αλλά παρασυνεβλήθησαν τοις κτήνεσι τοις ανοήτοις και ωμοιώθησαν αυτοίς» (Πρβλ. Ψαλμ. μη', 21).

Θάρρος, αδελφοί μου συναθλητές, γιατί να, «ο ερχόμενος ήξει και ου χρονιεί» (Εβρ. ι', 37) και ο μισθός θα είναι ασύγκριτος!

Απόσπασμα από το βιβλίο του Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινού, "Βατοπαιδινές Κατηχήσεις", Κατήχηση 17η, "Οι γίγαντες των παθών και ο δικός μας αγώνας", έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, σειρά «Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 10».